V

(Akti, sprejeti od 1. decembra 2009 na podlagi Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe Euratom)

AKTI, KATERIH OBJAVA JE OBVEZNA

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 1251/2009

z dne 18. decembra 2009

o spremembi Uredbe (ES) št. 1911/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom, med drugim, iz Rusije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1] („osnovna uredba“), in zlasti členov 9(4) in 11(4) Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je predložila Komisija po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

A. **POSTOPEK**

(1) Z Uredbo (ES) št. 1995/2000 [2] je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata („SAN“) s poreklom, med drugim, iz Rusije. Ta uredba se v nadaljnjem besedilu imenuje „prvotna uredba“, preiskava, ki je privedla do ukrepov, uvedenih s prvotno uredbo, pa se v nadaljnjem besedilu imenuje „prvotna preiskava“.

(2) Po pregledu zaradi izteka ukrepa, ki se je začel septembra 2005 („pregled zaradi izteka ukrepa“), je Svet z Uredbo (ES) št. 1911/2006 [3] za pet let obnovil te ukrepe na njihovi tedanji ravni. Ti ukrepi so posebne dajatve.

B. **SEDANJI POSTOPEK**

1. *ZAHTEVEK ZA PREGLED*

(3) Zahtevek za pregled glede novega izvoznika („sedanji pregled“) je v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe vložila delniška družba Acron („vložnik“), proizvajalka izvoznica v Rusiji. Zahtevek je bil po obsegu omejen na preiskavo dampinga glede vložnika.

(4) Vložnik je trdil, da v obdobju preiskave, tj. od 1. junija 1998 do 31. maja 1999 („prvotno obdobje preiskave“), na katerem so temeljili protidampinški ukrepi, ni izvažal SAN v Skupnost, in da ni povezan z nobenim od proizvajalcev izvoznikov SAN, za katere veljajo navedeni protidampinški ukrepi. Vložnik je še trdil, da je začel izvažati SAN v Skupnost po koncu obdobja prvotne preiskave.

2. *ZAČETEK PREGLEDA GLEDE „NOVEGA IZVOZNIKA“*

(5) Komisija je proučila *prima facie* dokaze, ki jih je predložil vložnik, in ugotovila, da so zadostni za utemeljitev začetka pregleda v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe. Potem ko se je Komisija posvetovala s svetovalnim odborom in zadevni industriji Skupnosti dala možnost za pripombe, je z Uredbo (ES) št. 241/2009 [4] začela pregled Uredbe (ES) št. 1911/2006 („veljavni ukrepi“) v zvezi z vložnikom.

(6) V skladu s členom 2 Uredbe Komisije (ES) št. 241/2009 je bila razveljavljena protidampinška dajatev v višini 20,11 EUR/tono, uvedena z Uredbo Sveta (ES) št. 1911/2006 na uvoz SAN, ki jih je vložnik proizvajal in prodajal za izvoz v Skupnost. Hkrati so carinski organi v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe dobili navodilo, da izvedejo ustrezne ukrepe za registriranje tega uvoza.

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2117/2005 (UL L 340, 23.12.2005, str. 17).
[2] UL L 238, 22.9.2000, str. 15.
[3] UL L 365, 21.12.2006, str. 26.
[4] UL L 75, 21.3.2009, str. 5.

3. *ZADEVNI IZDELEK*

(7) Zadevni izdelek tega pregleda je izdelek iz prvotne preiskave, tj. raztopina sečnine in amonijevega nitrata, tekoče gnojilo, ki se pogosto uporablja v kmetijstvu, s poreklom iz Rusije („zadevni izdelek"). Sestavljen je iz mešanice sečnine, amonijevega nitrata in vode. Zadevni izdelek je sedaj uvrščen v oznako KN 3102 80 00.

4. *ZADEVNE STRANI*

(8) Komisija je o začetku preiskave uradno obvestila vložnika, predstavnike države izvoznice in združenje proizvajalcev Skupnosti. Zainteresirane strani so imele možnost, da predstavijo svoja stališča v pisni obliki in zahtevajo zaslišanje v roku iz obvestila o začetku. Vsem zainteresiranim stranem, ki so zahtevale zaslišanje in dokazale, da zanj obstajajo posebni razlogi, je bilo zaslišanje odobreno.

(9) Komisija je vložniku in njegovim povezanim družbam poslala vprašalnike in odgovore prejela v rokih, določenih v ta namen. Komisija je zahtevala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za določitev dampinga. Komisija je izvedla preveritvene obiske v poslovnih prostorih vložnika in njegovega povezanega podjetja:

— delniška družba Acron, Novgorod, Rusija,

— Agronova International Inc., Hallandale, ZDA („Agronova").

5. *OBDOBJE PREISKAVE V ZVEZI S PREGLEDOM*

(10) Obdobje preiskave v zvezi s pregledom glede novega izvoznika je trajalo od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2008 („OPP").

C. **UGOTOVITVE PREISKAVE**

1. *STATUS „NOVEGA IZVOZNIKA"*

(11) S preiskavo je bilo potrjeno, da vložnik v obdobju prvotne preiskave zadevnega izdelka ni izvažal in da ga je v Skupnost začel izvažati po tem obdobju.

(12) Poleg tega je vložnik dokazal, da ni bil povezan z nobenim od izvoznikov v Rusiji, za katere veljajo protidampinški ukrepi za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Rusije.

(13) V tem smislu se potrdi, da je treba vložnika šteti za „novega izvoznika" v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe.

2. *DAMPING*

2.1 DOLOČITEV NORMALNE VREDNOSTI

(14) Vložnik ni imel domače prodaje zadevnega izdelka v Rusiji. Kadar koli domačih cen ni mogoče uporabiti za določitev normalne vrednosti, je treba uporabiti drugo metodo. Zato je Komisija v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe izračunala konstruirano normalno vrednost, kot je pojasnjeno v nadaljevanju.

(15) Normalna vrednost je bila konstruirana na podlagi proizvodnih stroškov, ki jih je imel vložnik, ter razumnega zneska za prodajne, splošne in administrativne stroške („PSA-stroški") in za dobiček, v skladu s členom 2(3) in (6) osnovne uredbe.

2.1.1 ***Prilagoditev stroškov za zemeljski plin na ruskem notranjem trgu***

(16) V zvezi s stroškom proizvodnje je treba navesti, da so stroški za plin velik del proizvodnih stroškov in znaten del vseh stroškov proizvodnje. V skladu s členom 2(5) osnovne uredbe je bilo proučeno, ali so bili stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, v računovodskih evidencah vložnika ustrezno prikazani.

(17) Ugotovljeno je bilo, da so bile domače cene plina, ki jih je plačeval vložnik, nenormalno nizke. Za ponazoritev, znašale so med eno četrtino in eno petino izvozne cene zemeljskega plina iz Rusije. V zvezi s tem vsi razpoložljivi podatki kažejo, da so bile domače cene plina v Rusiji nadzorovane in precej nižje od tržnih cen, ki se plačujejo na nenadzorovanih trgih zemeljskega plina. Ker stroški za plin niso bili ustrezno prikazani v računovodskih evidencah vložnika, jih je bilo treba temu primerno prilagoditi. Na ruskem notranjem trgu so vse cene plina izkrivljene, zato je bilo treba cene plina v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe določiti na „kateri koli drugi ustrezni podlagi, vključno z informacijami z drugih reprezentativnih trgov".

(18) Prilagojena cena je temeljila na povprečni ceni ruskega plina pri prodaji za izvoz na nemško/češki meji („Waidhaus") in neto stroških prevoza ter bila prilagojena tako, da je odražala lokalne stroške distribucije. Waidhaus, glavno vozlišče za prodajo ruskega plina v EU, ki je hkrati največji trg za ruski plin in na katerem cene ustrezno odražajo stroške, se lahko šteje za reprezentativen trg v smislu člena 2(5) osnovne uredbe.

(19) Po razkritju je vložnik predložil več trditev v zvezi s (i) pravno podlago prilagoditve stroškov za plin in (ii) v zvezi z metodologijami, ki se uporabljajo za prilagoditev stroškov za plin.

2.1.1.1 **Pravna podlaga prilagoditve stroškov za plin**

(20) Po razkritju je vložnik trdil, da bi bila kakršna koli prilagoditev cene plina na ruskem notranjem trgu neupravičena, saj računovodske evidence popolnoma odražajo stroške, povezane s proizvodnjo zadevnega izdelka v Rusiji. Vložnik je še trdil, da je treba v skladu s členom 1 osnovne uredbe normalno vrednost vedno določiti glede na državo izvoznico in da je zato v nasprotju s tem členom za podlago ugotovitev vzeti informacije proizvajalcev iz drugih tretjih držav.

(21) Glede trditve vložnika o domnevni kršitvi člena 1 osnovne uredbe je treba navesti, da je v členu 1 podan le splošen opis dampinga, podrobna pravila o ugotavljanju dampinga pa so določena v členu 2 osnovne uredbe. Člen 2(5) osnovne uredbe omogoča uporabo podatkov z drugih reprezentativnih trgov, vključno s tretjimi državami, če stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi, niso ustrezno prikazani v računovodskih evidencah zadevne stranke. Trditev vložnika v zvezi s tem je bilo zato treba zavrniti.

(22) Vložnik je trdil tudi, da ima Rusija naravno konkurenčno prednost zaradi velikih zalog zemeljskega plina in ugodnih pogojev dobave, to pa naj bi pojasnjevalo razliko med ceno zemeljskega plina, ki se prodaja na notranjem trgu, ter tistega za izvoz. Vložnik je še trdil, da cene plina na ruskem notranjem trgu pokrivajo stroške.

(23) V zvezi z naravnimi prednostmi vložnik ni upošteval dejstva, da so bile domače cene zemeljskega plina v Rusiji nadzorovane in se zanje ni moglo šteti, da ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Prav tako ni predložil dokazov, ki bi podprli njegove trditve. Glede stroškov je poleg tega treba povedati, da tudi, če je cena plina, ki jo je plačeval vložnik, krila stroške za enoto proizvodnje in prodaje plina, ki ga je imel ponudnik, ta argument ni pomemben, saj tržna cena plina ni nujno neposredno povezana s stroški njegove proizvodnje in prodaje. Te trditve je bilo zato treba zavrniti.

(24) Vložnik je trdil tudi, da preiskava na podlagi osnovne uredbe ne sme zajemati subvencioniranja izdelkov z zgornjega dela proizvodne verige. Opozarja se, da je cilj člena 2(5) osnovne uredbe ugotoviti, ali so bili stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka, v računovodskih evidencah zadevne stranke ustrezno prikazani. Iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 17, je bilo ugotovljeno, da to ne drži. To ni isto kot ugotavljanje subvencioniranja, ki ni bilo predmet sedanje preiskave. Trditev vložnika je bilo zato treba zavrniti.

(25) Glede tega je vložnik še trdil, da tudi če obstajajo posebni tržni pogoji v smislu člena 2(3) osnovne uredbe, se ti lahko nanašajo le na trg zadevnega izdelka, tj. SAN kot takšne, ne pa tudi na tržne pogoje izdelka z zgornjega dela verige. Vendar, kot je razvidno iz uvodne izjave 24, je bila prilagoditev cen zemeljskega plina narejena na podlagi člena 2(5) osnovne uredbe, ki izrecno omogoča institucijam, kot je navedeno v uvodni izjavi 21, da uporabijo stroške proizvodnje z drugega reprezentativnega trga. Trditev vložnika je bilo zato treba zavrniti.

(26) Vložnik je še trdil, da je člen 2(5) osnovne uredbe omejen na proučitev skladnosti računovodske evidence družbe s splošno priznanimi računovodskimi načeli zadevne tretje države in ne določa, da bi morali biti stroški usklajeni s stroški na nenadzorovanih trgih.

(27) Treba je opozoriti, da je treba v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe izpolnjevati dve zahtevi, da se lahko stroški izračunajo na podlagi računovodskih evidenc izvoznika. (i) računovodske evidence morajo biti v skladu s splošno priznanimi računovodskimi načeli („GAAP“) zadevne države in (ii) morajo ustrezno odražati stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka. Če, kot v sedanjem primeru, druga zahteva ni izpolnjena, ker računovodske evidence ne odražajo stroškov, je treba slednje prilagoditi. Trditev vložnika je bilo zato treba zavrniti.

2.1.1.2 **Metodologija, ki se uporablja za prilagoditev stroškov za plin**

(28) Vložnik je trdil, da so med OPP sedanje preiskave cene plina znatno nihale in da bi bilo treba normalno vrednost določiti na mesečni (ali vsaj četrtletni) osnovi namesto na letni.

(29) Treba je opozoriti, da so cene plina med OPP sicer res nihale, vendar pa se nihanja niso štela za izjemna ali posebno velika. Za trg zemeljskega plina so ponavadi značilna velika nihanja cen. Vložnik ni mogel dokazati, da so obstajale posebne okoliščine in da so bila nihanja med OPP dosti večja od običajnih. Zato ni bilo razloga, da ne bi uporabili metodologije, ki je bila uporabljena v preiskavi, na kateri temeljijo sedanji ukrepi. Poleg tega naj bi bile informacije, na podlagi katerih bi bilo treba določiti normalno vrednost, po trditvah vložnika le delno na voljo, saj so bile potrebne informacije o družbah v ZDA, tj. PSA-stroški in dobiček dostopne le na letni osnovi. Zato nikakor ne bi bil možen smiseln izračun mesečnih ali četrtletnih vrednosti, tudi če bi upoštevali trditev vložnika. Trditev vložnika je bilo zato treba zavrniti.

(30) Vložnik je tudi trdil, da Waidhaus ni ustrezen referenčni trg zaradi domnevno nekonkurenčne cenovne politike plina v Nemčiji in odnosa med stranmi, kar je povezano z izračuni cen v pogodbah z Rusijo za izvoz plina.

(31) Treba je opozoriti, da se je domnevno nekonkurenčna cenovna politika plina na nemškem domačem trgu, v vsakem primeru štela za nepomembno, ker bi veljala le za cene, po katerih nemški distributerji plina prodajajo plin na notranjem trgu, kar pa nikakor ni povezano s cenami, po katerih se ruski plin za izvoz prodaja pri Waidhausu. Trditev vložnika, da se nemški distributerji ne zanimajo za znižanje cen ruskega plina, uvoženega pri Waidhausu, je zgolj domneva brez dejanske osnove in dokazov. Zato so bili ti argumenti zavrnjeni.

(32) Vložnik je tudi navedel, da je treba od izvozne cene pri Waidhausu, če se bo ta uporabila, odšteti rusko izvozno dajatev, ki se plača za ves uvoz, saj ni nastala na notranjem trgu.

(33) Dejansko je tržna cena pri Waidhausu, ki je bil označen kot reprezentativen trg v smislu člena 2(5) osnovne uredbe, cena po izvoznih dajatvah in ne cena pred temi. Z vidika kupca je to cena, ki jo mora plačati pri Waidhausu, pri čemer pa ni pomembno, kolikšen odstotek te cene je izvozna dajatev in kolikšen odstotek dobi dobavitelj plina. Dobavitelj plina bo vedno poskušal zvišati ceno in zaračunati najvišji znesek, ki so ga stranke pripravljene plačati. Glede na to, da ta cena vedno precej presega stroške proizvodnje, kar dobavitelju plina prinaša velike dobičke, na oblikovanje cene v prvi vrsti ne vpliva višina izvozne dajatve, temveč znesek, ki so ga stranke pripravljene plačati. Zato je bilo sklenjeno, da je neizkrivljena, torej na trgu oblikovana cena, cena z izvozno dajatvijo, ne pa cena pred dajatvijo. Zato so bile trditve vložnika v zvezi s tem zavrnjene.

(34) V zvezi s tem je vložnik še navedel, da se pribitek lokalnega distributerja ne sme prišteti k izvozni ceni pri Waidhausu, vendar ni razložil ali dokazal, zakaj naj bi bila prilagoditev za lokalnega distributerja neustrezna. Štelo se je, da je treba domnevati, da domače stranke plačujejo stroške lokalne distribucije, ki kot takšni niso vključeni v neprilagojeno ceno pri Waidhausu, ker kupujejo plin pri lokalnih dobaviteljih. Zato se je štelo, da je prilagoditev upravičena in trditev vložnika je bila zavrnjena.

2.1.2 ***Prodajni, splošni in administrativni stroški („PSA-stroški“)***

(35) PSA-stroškov in dobička ni bilo mogoče določiti na podlagi prvega stavka uvoda k členu 2(6) osnovne uredbe, ker vložnik ni imel domače prodaje podobnega izdelka v Rusiji. Člena 2(6)(a) osnovne uredbe ni bilo mogoče uporabiti, ker je predmet preiskave le vložnik. Prav tako ni bilo mogoče uporabiti člena 2(6)(b), saj je za izdelke, ki spadajo v isto splošno kategorijo blaga, zemeljski plin daleč najpomembnejša surovina, zaradi česar bi bilo zelo verjetno treba prilagoditi tudi stroške proizvodnje, iz razlogov iz uvodne izjave 17. V okviru tega pregleda ni bilo na voljo informacij za ustrezno kvantifikacijo takšne prilagoditve ter določitev PSA-stroškov in zadevnih stopenj dobička pri prodaji izdelkov po takšni prilagoditvi. Zato so bili PSA-stroški in dobiček določeni v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe na podlagi ustrezne metode.

(36) Ker je ruski notranji trg izdelkov iste splošne kategorije zelo majhen, je bilo treba informacije pridobiti z drugih reprezentativnih trgov. V zvezi s tem so bile upoštevane javno dostopne informacije, ki se nanašajo na večje družbe, dejavne v poslovnem sektorju dušikovih gnojil. Ugotovljeno je bilo, da so bili ustrezni podatki severnoameriških proizvajalcev (zlasti iz ZDA) najustreznejši za namene te preiskave glede na široko dostopnost zanesljivih in popolnih javnih finančnih informacij družb, ki kotirajo na borzi v tem delu sveta. Poleg tega je severnoameriški trg označeval velik obseg domače prodaje in visoka raven konkurence domačih in tujih družb. Zato so bili PSA-stroški in dobiček določeni na podlagi tehtanega povprečja PSA-stroškov in dobička treh severnoameriških proizvajalcev, za katere je bilo ugotovljeno, da so glede

na svojo domačo prodajo iste splošne kategorije izdelkov (dušikova gnojila) med največjimi proizvajalci v sektorju gnojil. Ti trije proizvajalci so se šteli kot reprezentativni za poslovanje z dušikovimi gnojili, njihovi PSA-stroški in dobiček pa reprezentativni za isto vrsto stroškov, ki jih imajo običajno družbe, ki uspešno poslujejo v tem poslovnem sektorju. Poleg tega nič ne kaže, da bi znesek tako določenega dobička presegal dobiček, ki ga običajno imajo ruski proizvajalci pri prodaji izdelkov iste splošne kategorije na svojem notranjem trgu.

(37) Po razkritju je vložnik izpodbijal zgoraj opisano metodologijo in trdil, da je uporabljena stopnja dobička nerazumna in previsoka, zlasti v primerjavi s stopnjo dobička, uporabljeno v prejšnjih protidampinških preiskavah v zvezi z istim izdelkom. Vložnik je trdil, da je bilo leto 2008, podlaga za izračun PSA-stroškov in dobičkov, posebno za trg ZDA, saj so cene plina znatno nihale, cene gnojil pa so bile zelo visoke, zaradi česar so proizvajalci ZDA imeli izjemno visoke stopnje dobička.

(38) Na splošno je bilo s sedanjim pregledom potrjeno, da okoliščine niso bile spremenjene v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, kar bi upravičevalo uporabo druge metodologije, kot je bila uporabljena v preiskavi, na kateri temeljijo sedanji ukrepi. Prvič, ugotovljeno je bilo, da so bile stopnje dobička, ki so jih imeli isti proizvajalci ZDA pred letom 2008, podobni tistim v letu 2008. Drugič, tudi če bi bile stopnje dobička v letu 2008 drugačne od tistih iz prejšnjih let, bi bilo to normalno, saj se v tržnem gospodarstvu stroški, cene in dobički spreminjajo. Tretjič, za trg zemeljskega plina so ponavadi značilna nihanja cen. Primerjava ravni cen plina na trgih ZDA in pri Waidhausu leta 2008 ter v prejšnjih letih niso pokazala odstopajočih gibanj, ki bi lahko bila vzrok za nenormalno velike dobičke na trgu ZDA. Glede na navedeno se šteje, da ni bilo razloga za uporabo drugačne metodologije od tiste, opisane v uvodni izjavi 36.

(39) Poleg tega je vložnik trdil, da ni bil uporabljen test iz člena 2(6)(c) o primernosti uporabljene stopnje dobička, saj stopnja dobička presega dobiček, ki ga običajno imajo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov iste splošne kategorije na notranjem trgu države porekla v smislu člena 2(6)(c) osnovne uredbe.

(40) Vložnik ni predložil dokaza v podporo svoji trditvi. Ker je bil ta pregled omejen na ugotavljanje dampinga v zvezi z vložnikom, niso bile na voljo informacije o drugih proizvajalcih iz Rusije. Ob upoštevanju, da je bilo treba stroške za plin, ki jih je imel vložnik, iz navedenih razlogov zavreči, je dobičkonosnost, ki jo je sporočil vložnik, na ravni družbe za izdelke, prodane na notranjem trgu, po popravkih za izredni zaslužek in izgubo pri finančnih dejavnostih, enaka dobičkonosnosti proizvajalcev v ZDA. V teh razmerah ni podlage za sklep, da bi bila uporabljena stopnja dobička višja od običajnega dobička drugih izvoznikov ali proizvajalcev izdelkov iste splošne kategorije na notranjem trgu države izvora v smislu člena 2(6)(c) osnovne uredbe.

(41) Industrija Skupnosti je nasprotovala navedenemu pristopu v zvezi z določitvijo PSA-stroškov in dobička ter trdila, da bi bilo treba uporabiti lastne PSA-stroške vložnika. Vendar člen 2(6) osnovne uredbe določa, da zneski za PSA-stroške in dobičke temeljijo le na dejanskih podatkih glede proizvodnje in prodaje, ki ju ima zadevni proizvajalec izvoznik, kadar je bila prodaja opravljena v običajnem poteku trgovine. Kakor je navedeno v uvodnih izjavah 35 in 36 to ni držalo, saj vložnik ni imel domače prodaje podobnega izdelka v Rusiji. To trditev je bilo zato treba zavrniti.

2.2 IZVOZNA CENA

(42) Izvozna cena je bila določena v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe, tj. na podlagi cene, dejansko plačane ali plačljive za izdelek, ko je bil prodan za izvoz iz države izvoznice v Skupnost.

2.3 PRIMERJAVA

(43) Normalna vrednost in izvozna cena sta bili primerjani na podlagi cene franko tovarna. Za zagotovitev poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so bile opravljene ustrezne prilagoditve za razlike, ki so vplivale na cene in primerljivost cen v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe. V skladu s tem in kjer je bilo to primerno ter podprto s preverjenimi dokazi, so bile izvedene prilagoditve za razlike v prevoznih, manipulativnih, nakladalnih in drugih tozadevnih stroških ter posrednih davkih.

(44) Izvoz vložnika med OPP je potekal prek Agronove, povezanega trgovca s sedežem v ZDA. S preiskavo je bilo ugotovljeno, da je bila naloga povezane družbe omejena na iskanje kupcev in sklepanje prodajnih pogodb. S preveritvijo je bilo ugotovljeno, da računovodske evidence Agronove niso prikazovale vseh transakcij, hkrati pa je bilo možno sklepati, da družba sicer ni prejemala provizije v zvezi s transakcijami, je pa prejemala plačilo za svoje dejavnosti v drugačni obliki. Zato se je štelo, da so bile naloge Agronove podobne nalogam zastopnika, ki za svoje delo prejema provizijo. Izvozna cena je bila zato v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe prilagojena za fiktivno provizijo, ki ustreza običajnemu dobičku trgovca.

(45) Vložnik je trdil, da izvozna cena ne bi smela biti prilagojena za fiktivno provizijo v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe za prodajo, ki je potekala prek njegove povezane družbe v ZDA, saj je ta družba domnevno opravljala iste naloge kot popolnoma integriran oddelek za izvoz in da se zato ne sme obravnavati kot zastopnik, ki za svoje delo prejema provizijo.

(46) S to preiskavo tega ni bilo mogoče potrditi, izkazalo pa se je, da je treba povezano družbo šteti kot zastopnika, ki za svoje delo prejema provizijo, glede na naloge te družbe in načina plačila, ki ga je prejemala od vložnika.

2.4 STOPNJA DAMPINGA

(47) Stopnja dampinga je bila v skladu s členom 2(11) osnovne uredbe določena na podlagi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem izvozne cene.

(48) Ta primerjava je pokazala, da je stopnja dampinga 22,9 %, izražena kot odstotek cene CIF meja Skupnosti, dajatev neplačana.

D. **PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

(49) Spomniti je treba, da je bila v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe in kot je navedeno v uvodni izjavi 49 Uredbe (ES) št. 1995/2000, dokončna dajatev v prvotni preiskavi določena v višini ugotovljene stopnje škode, ki je bila nižja od stopnje dampinga, saj je bilo ugotovljeno, da bi bila takšna nižja dajatev ustrezna za odpravo škode, ki jo je utrpela industrija Skupnosti. Ob upoštevanju navedenega dajatev, določena v tem pregledu, ne sme biti višja od stopnje škode.

(50) V tem delnem vmesnem pregledu ni mogoče določiti posameznih stopenj škode, saj je omejen na pregled dampinga, kolikor ta zadeva vložnika. Zato je bila stopnja dampinga, določena v sedanjem pregledu, primerjana s stopnjo škode, določene v prvotni preiskavi. Ker je bila slednja nižja od stopnje dampinga, ugotovljene s sedanjo preiskavo, je treba za vložnika uvesti dokončno protidampinško dajatev na ravni stopnje škode, ugotovljene v prvotni preiskavi.

(51) Glede na obliko ukrepa se je sklenilo, da mora spremenjena protidampinška dajatev biti iste vrste kot dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1995/2000. Za zagotovitev učinkovitost ukrepov in odvračanje od manipulacije s cenami, je primerno uvesti dajatev v obliki določenega zneska na tono. Posledično je treba za uvoz zadevnega izdelka, ki ga vložnik proizvaja in prodaja za izvoz v Skupnost, uvesti protidampinško dajatev 20,11 EUR na tono, izračunano na podlagi stopnje škode, kakor je bila ugotovljena v prvotni preiskavi, ter izraženo v določenem znesku na tono.

E. **RETROAKTIVNO OBRAČUNAVANJE PROTIDAMPINŠKE DAJATVE**

(52) Glede na zgornje ugotovitve se protidampinška dajatev, ki se uporablja za vložnika, obračuna retroaktivno od datuma začetka pregleda za uvoz zadevnega izdelka, za katerega velja obveznost registracije v skladu s členom 3 Uredbe Komisije (ES) št. 241/2009.

F. **RAZKRITJE IN TRAJANJE UKREPOV**

(53) Vložnik in druge zadevne stranke so bili obveščeni o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se namerava ponovno uvesti dokončna protidampinška dajatev na uvoz SAN s poreklom, med drugim, iz Rusije, ki jih proizvaja in prodaja za izvoz v Skupnost vložnik, dajatev na uvoz, za katerega je bila uvedena obveznost registracije, pa obračunati retroaktivno. Vse stranke so imele možnost predložiti pripombe.

(54) V skladu s členom 11(2) osnovne uredbe ta pregled ne vpliva na datum prenehanja veljavnosti ukrepov, ki so bili uvedeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1911/2006.

G. **ZAVEZA**

(55) Po končnem razkritju je vložnik ponudil zavezo v skladu s členom 8 osnovne uredbe. Vložnik je navedel, da bo ponudba temeljila na razumnem pričakovanju, da bodo nekatere njegove trditve, predložene po končnem razkritju, sprejete, kar bo privedlo do določitve minimalne uvozne cene, ki bo zanj sprejemljiva. Ker pa za nobeno pripombo vložnika ni bilo ugotovljeno, da je upravičena, in ker se zdi, da vložnik ni zainteresiran za ponudbo minimalne uvozne cene na podlagi stopnje odprave škode, določene v prvotni preiskavi, se je štelo, da je podrobnejša proučitev ponudbe zaveze glede na njeno sprejemljivost, nepotrebna -

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO

Člen 1

1. Preglednica iz člena 1(2) Uredbe (ES) št. 1911/2006 se spremeni, tako da se doda naslednje:

Država	Družba	Znesek dajatve (na tono)	Dodatna oznaka TARIC
„Rusija	Joint Stock Company Acron	20,11 EUR	A932“

2. Dajatev, ki se s tem uvaja, je treba tudi zaračunati retroaktivno za uvoz mešanice sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini, ki je bil registriran v skladu s členom 3 Uredbe Komisije (ES) št. 241/2009.

3. Carinskim organom se dajo navodila za prenehanje registracije uvoza mešanice sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini s poreklom iz Rusije, ki jo proizvaja in prodaja za izvoz v Skupnost delniška družba Acron.

4. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavne določbe o carinskih dajatvah.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. decembra 2009

Za Svet

Predsednica

Å. TORSTENSSON